

действително задейства експлозията, беше излъчването на американската телевизионна драматизация, наречена "Холокост". За поколението, което беше получило нищожни или дори никакви познания от дома и училището за периода на нацизма, то стана мощен катализатор на проблематизиране и изучаване на онова, което продължава да не е повече от най-обикновено клише: "*die unbewögtige Vergangenheit*", "неовладяното минало". Според вестникарските статистики приблизително 48 % от немското население над четиринадесет години са гледали "Холокост". Въпреки че предаването съдържаше само бегли препратки към съдбата на циганите, то създаваше атмосфера, в която нацисткото минало можеше да бъде преразгледано във всичките му аспекти от новото поколение. За много от синтите това означаваше да "излязат на открито" и публично да заявят етническата си принадлежност, преследванията в миналото и надеждите за бъдещето. Мнозина от тях за пръв път можеха да споделят паметта за своите страдания и лични ужаси с членове на собствената си общност и с външни лица.

През следващите две години в почти всеки град с концентрация на синти се появи по една организация. Най-големите от тях са *Verband Deutscher Sinti* и *Синти Съюз*. В Хамбург има уникална асоциация на синти и роми - циганите от Източна Европа, които играят важна роля в международната организация. Много от ромите са дошли наскоро в Германия с прилива на работници емигранти или *Gastarbeiter*. Културно и езиково те се различават от синтите, които в продължение на векове са предимно уседнали и са частично асимилирани в немската култура. Отношението на синтите към ромите се колебае от безразличие до открита враждебност, особено когато спорадичните сблъсъци на ромите с полицията се пренасят в народното съзнание и върху синтите.¹⁵ Така че обща организация, като тази в Хамбург, е необичайна.

Най-добре познатият продукт на това единение е Duo-Z, двама млади цигански музиканти - един синт и един ром